

Sygnatura akt VI Ka 199/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **4 kwietnia 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Łata

Protokolant Monika Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2019 r.

przy udziale Z. B. – przedstawiciela Straży Miejskiej w G.

sprawy **M. W.** ur. (...) w R.

syna J. i G.

obwinionego z art. 96§3 kw

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 8 stycznia 2019 r. sygnatura akt IX W 1305/18

na mocy art. 437 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw oraz art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 121 § 1 kpw

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 4 kwietnia 2019 r. w sprawie VI Ka 199/19

w zakresie znaczników czasowych 00:02:14 do 00:08:52

(...)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

* * * * * początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:03.872]

Uzasadnienie wyroku jest następujące. Sąd Okręgowy po przeanalizowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, po zapoznaniu się z kierunkiem rozumowania i argumentacji Sądu pierwszej, także z zarzutami i argumentacją apelującego doszedł do przekonania, że wywiedziona apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy, dokonał trafnej oceny zebranego materiału dowodowego, w sposób prawidłowy odtworzył przebieg wypadku i następnie dokonał trafnej oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego. W przedmiotowym wypadku nie budziło najmniejszej wątpliwości, że wezwanie pochodzące ze straży miejskiej było doręczone dorosłemu domownikowi obwinionemu, to znaczy jego żonie, która wezwanie to przyjęła zobowiązując się do przekazania go właściwemu adresatowi, czyli obwinionemu. Sąd Rejonowy trafnie jednak przyjął, że dorosły domownik zaniedbał temu obowiązkowi i korespondencji nie przekazał. W rozpatrywanej sprawie nie było jakichkolwiek innych dowodów, aniżeli wyjaśnienia samego obwinionego, które wskazywałyby w sposób odmienny tą okoliczność lub pozwalały na podważenie wersji obwinionego, iż do wspomnianego przekazania nie doszło w rzeczywistości. Oczywiście doręczenie wezwania dorosłemu domownikowi czyni zadość wszystkim wymogom formalnym przewidzianym procedurą, rodzi zarazem domniemanie, że korespondencja dotarła do właściwego adresata, czyli iż domownik przekazał tę korespondencję adresatowi zgodnie ze swoim zobowiązaniem. Jednakowoż to domniemanie jest domniemaniem obalalnym. Obalenie tego domniemania, jak słusznie wskazał Sąd instancji pierwszej, w przedmiotowej sprawie w sposób skuteczny nastąpiło. Nie było jak już wspomniano jakichkolwiek innych dowodów, które mogłyby choćby potencjalnie wskazywać na odmienny przebieg wypadków w zakresie doręczenia czy przekazania, bądź też braku przekazania korespondencji obwinionemu. Zatem Sąd Rejonowy postąpił ze wszech miar słusznie opierając się w tym zakresie na wersji przedstawionej przez obwinionego i uznając tę wersję za zasługującą w pełni na wiarygodność. Zarzucone obwinionemu wykroczenie mogło być popełnione tylko i wyłącznie z winy umyślnej. Tymczasem w takim stanie rzeczy jaki został ustalony i przyjęty w żadnej mierze nie można było przyjąć istnienia po stronie obwinionego świadomości przekazania takiej korespondencji, w ogóle istnienia czy funkcjonowania takiej korespondencji w obrocie prawnym, a tym bardziej treści owej korespondencji oraz faktu wezwania go przez Straż Miejską w G. do złożenia określonej treści oświadczenie. Skutków proceduralnych i tu w żadnej mierze i tutaj w pełni rację miał Sąd Rejonowy nie można było na zasadzie automatyzmu przenosić na te kwestie związane ze stosowaniem prawa materialnego, a zatem na ustalenia i rozstrzygnięcia dotyczące sprawstwa i winy. Nie było tutaj zwykłej, prostej zależności, iż skoro korespondencję z wezwaniem odebrała żona, jako dorosły domownik, to z całą pewnością dotarło ono do właściwego adresata. Podsumowując zatem słusznie Sąd Rejonowy przyjął obalenie domniemania związanego z doręczeniem zastępczym, słusznie stwierdził brak istnienia po stronie obwinionego świadomości doręczania tej korespondencji oraz treści owej korespondencji i w efekcie ze wszech miar zasadne nie można było obwinionemu przypisać ani sprawstwa, ani winy. Orzeczenie uniewinniające było tym samym ze wszech miar trafne. Odnosząc się jeszcze do argumentacji zaprezentowanej w apelacji przez straż miejską nie można zgodzić się z tezą, iż w zakresie wskazywanym przez skarżącego istnieje czy na skutek takiej interpretacji faktów tworzy się swoista luka prawna, nie było tutaj żadnej luki prawnej, doszło jedynie do skutecznego zgodnego z procedurą obalenia domniemania wynikającego z doręczenia zastępczego. Wyrok Sądu Okręgowego.

(...)

Zatwierdzono transkrypcję dnia 18 kwietnia 2019 roku